Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 525 Logan Ave., Winnipeg, Man. F. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9611.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors...1.50
Förlovningsannonser, önskat, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 21 Juni, 1923.

ALLT framförande av nya, mot fördomar och den personliga egoismen stridande idéer kräver en oupphörlig, aldrig avstannande agitation, så länge målet är ouppnått. Vill man i den statliga organismen införa och tillämpa nya principer och bana väg för erkännandet av nya tankar, som strida mot allt det av ålder vedertagna och mot alla de som helig vordna ansedda sederna — ja, då måste man agitera och åter agitera. Ropet får aldrig tystna, det måste ljuda, även om det blir enformigt, från morgon till kväll, sent och tidigt, i helg och söcken, ljuda i dalarna och på höjderna, överallt, där det finns människor, som höra och fatta tidens röster. Ty avstannar eller avmattas agitationen, äro genast fördomarnas och egoismens krafter framme för att omintetgöra vad som redan uträtttats, för att på nytt så ogräs i de åkrar, där de unga idéernas brodd håller på att spräcka jordskorpan för att på nytt återtaga de rum, de nödda och tvungna en stund måst lämna ifrån sig åt de tiders nya makter, som krävde plats, skriver en samtida.

Och då är det arbete, som en gång nedlagts, förgäves, då är den svett, som en gång fuktat åkertegarna, till ingen nytta, då är den kraft, som uttömts, ett gagn- och resultatlöst offer, då är den hänförelsens eld, som brunnit, blott en skymmande rökpelare, då är den ungdomsglöd, som flammat, blott en ödslig krater, då är allt vad djärvt vi drömt, vad skönt vi älskat, vad stort vi velat, vad ljust och sannt vi hoppats ett ömkligt, tröstlöst kaos, en vandring över svedda, öde slätter.

Därför får agitationen för de unga, bärande idéerna aldrig avstanna, aldrig slappas. Den måste oupphörligt kräva nya områden, nya platser, nya besittningar för teoriernas tillämpande i det praktiska livet, det måste agiteras utan återvändo, till dess idéerna genomsyrat de flesta människornas medvetande och kommit dem att tro, att idéernas seger är mänsklighetens lycka. Idéernas fanbärare och banbrytare få därför aldrig tröttna, de måste hålla ut i alla väder; de få icke i motgångstider fälla modet och låta musklerna slappas samt säga: Det går aldrig! I sakta brisar och våldsamma stormar, då solens glöd faller ned från den högblå himmeln, och då molnen hänga digra och tunga nere på bergets toppar — alltid måste idéernas flagga vaja högt i toppen, smekande och glatt, vinkande ständigt nya skaror hän under sin fladdrande skugga, eldande, eggande, manande.

Sådana måste idéernas bärare vara. De måste vara fyllda av tro på sitt ideal, de måste i sitt arbete för detsamma kunna känna någon gnista från entusiasmens eldhärd bränna i blodet, de måste kunna tåla allt, försaka mycktt och — offra något. Och allt detta är agitation. Agitation är icke endast offentligt tal, offentlig skrift. Agitation är även exempel, föredöme, själva livet. Agitationen kan ske på många sätt och under många former — men näppeligen på ett kraftigare och mångsidigare sätt än genom den periodiska tidningspressen.

REGERINGSKONTROLL av rus- kommer att medföra oberäkneliga välsignelser för Manitoba provins, om man får tro, vad moderationisterna ha att berätta, säger Winnipeg Tribune. Affärerna skola stimuleras, regeringen skall erhålla miljonernas mångfald av grönryggarna i kassavalvet, skatterna skola reduceras, langarna skola elimineras, och nykterhetens principer skola inympas hos folket.

All right! Om det är sannt, att allt detta skulle komma från detta så beprisade system, då vore det sannerligen en stor välsignelse Men var finnas garantierna för att något sådant kommer att ske? Var äro bevisen? Varest äro de siffror och fakta, som för klartänkta män och kvinnor kunna bevisa, att så verkligen blir fallet?

The Winnipeg Tribune har tagit sig friheten att ställa en utmaning till en viss mr E. F. Hutchings, vilken citerat Moderationsligan som auktoritet, att framlägga dylika uppgifter. Denne har svarat, ej genom att lämna

fullständiga uppgifter, utan endast i allmänna ordalag förklarat, att folk komma att bli mera gemytliga och vid bättre humör, och följaktligen därigenom stimulera affärslivet. Men var äro bevisen härför? Det mest välbärgade området i Canada är det torrlagda Ontario. Det mest välbärgade landet i världen är det torrlagda Förenta Statera.

Vilken arbetsgivare som hälst kan intyga, att deras arbetare äro i bättre förbudet. Var äro bevisen för att bättre hem och draga bättre försorg om sina familjer nu, än de gjorde före förbudet. Var äro bevisen föör att de skulle komma att få det bättre genom att de hade en regeringsförsäljning av rusdrycker i sin omedelbara närhet?

Var äro bevisen för att langarna skola elimineras? Detta har ej inträffat i British Columbia eller Quebec. Kommissionärerna i British Columbia ha funnit, att de måste hålla försäljningsställena öppna under onsdagshelgdagar och på kvällarna för att konkurrera med lönnförsäljarna! B. C. hade en utgift av $10,000 i månaden för att söka borteliminera langarna. Var äro bevisen för att langare och "spotters" komma att avlägsnas från Manitoba?

Man påstår, att man genom kontroll skall kuna stoppa överdrifterna och hos befolkningen inympa nykterhetens principer. Var äro bevisen? Rusdrycker såldes öppet i ManitobaN för några år sedan. Voro överdrifter någonting obekant på den tiden? Klarsynta och omdömesgilla män och kvinnor ha för länge sedan kommit till insikt om att rätta och enda vägen till nykterheten var att förbjuda rusdrycksförtäringen. De blevo tvingade att utbyta sin toleranta ställning med en fientlig sådan utan kompromiss, gentemot rusdryckernas farliga inflytande på tusentals hem. Kunna några bevis anföras för, att ett återinförande av rusdryckshanteringen, varigenom rusdrycker åter kunna fritt och öppet erhållas, ej än en gång blir en fara för manitobahemmens välfärd.

Är det nödvändigt att påvisa, att regeringen ingalunda kommer att erhålla ökade revenyinkomster från en dylik hantering? Var finnas de bevis, som kunna anföras för ett dylikt påstående? Sannerligen ej från British Columbia eller Quebec. Per capita skatten i Quebec är $23, och den provinsiella skattmästaren har nödgats se sig om efter nya skattekällor. B. C. har fullt ut så stora skatter som Manitoba, och lite mera till. I många fall ha regeringarna funnit utvägar att göra sig av med de "enorma" revenyinkomsterna, så att ej möjligen några stora rikedomar skulle hopa sig och åstadkomma bekymmer..... Var finnas bevisen för att Manitoba kommer att reducera skatterna med de eventuella inkomsterna, en sådan föreslagen hantering skulle inbringa? Det finns ingenting i den föreslagna motionen, som föreskriver någonting om huru dessa inkomster skola användas. Varest finnas de bevis, som skola visa, att Manitoba kommer att vinna på införandet av rusdrycks-hanteringen? De ha ännu ej blivit framdragna, om de finnas. Men tusenden intyg visa, att denna hantering varit till oberäknelig skada i många avseenden, särskilt en allvarlig fara för hemmens välfärd.

MODERATIONISTERNAS resonemangssätt och logik är sannerligen konstbesynnerlig! Vi undra, om det ej är fullt berättigat att beteckna den för vad den ursprungligen är — brännvinsadvokatyr? Vi skola sysslа med en del av dess infama och kontysa inkonsekvenser. Man talar ju i braskande ordalag och under helig indignation om "brittisk rättvisa" och den ömtåliga "personliga friheten," som förbudsvännerna hota att beröva dem. Tänk, den frihet, som man kämpade så hårt för och t. o. m. offrade liv för i Flandern!...

Nu innehåller moderationisternas ypperliga och mångbeprisade lagförslag en föreskrift, som bestämmer, att alla individer, som ej fyllt sina myndiga tjuguett år, icke äga rätt att erhålla "permit" för att skaffa sig bot för sin brännande törst. Hur behandlas här den upphöjda "brittiska rättvisan"? Är det verkligen ett uttryck av sann rättvisa att vägra de individer, som äro tjugu år och elva månader, samma rätt som de en månad gamlare äga? Är man verkligen övertygad om, att dessa tjuguåriga "ynglingar' skola finna sig i att bli behandlade på detta sätt av de tjugoettåriga "männen," och föreligger ej här en stor fara för att dessa unga män bli tacksamma offer för samvetslösa, vinsthungrande langare eller kamrater, som mot betalning äro villiga att överlåta gudadrycken till dessa, som ej ha rätten att förskaffa sig densamma? Oss förefaller det, som om här kommer att uppöppnas ett vidsträckt och vinstgivande fält för lönnförsäljare eller langare. Men det var ju dessa, som skulle bortelimineras....

RESONEMANGET härovan är till ytterlighet ynkligt och löjligt. Såvida den av moderationisterna föreslagna lagen antages och hålles i helgd — och det gör den naturligtvis, ty inte kommer väl även denna lag att överträffas, herrar moderationister? — då får man ju betrakta varje tjuguettårig man som en fullkomlig absolutist, eller hur? Det är ju moderationisternas uppgift att verka för folknykterhet genom att i praktiken dyrka vinguden och i teorien predika nykterhet — vi tycka oss i andanom se en del av de nuvarande, nu som mest entusiastiska moderationisterna predika folknykterhet—! Vid tjuguett års ålder inträder emellertid ett nytt skede i den gröna unge mannens ofördärvade liv. Då stiga moderationisterna fram och säga högtidligt: "Unge man, nu har du nått mognadens ålder. Det är på tid du visar, att du är en man. Njut av rusdryckerna, men måttligt. Drick måttligt, ty det gör dig gott; dessutom gör du ditt land en stor tjänst, ty du ger vår regering en inkomst, som kommer att sänka skatterna." Och så börjar cirkelgången. Absolutisten börjar dricka måttligt. Men måttlighetsgränsen har alltid visat sig vara tänjbar som en gummisnodd, och en vacker dag är han en omåttlig vanedrinkare, fostrad därtill av en lagligen skyddad hantering, sanktionerad av folket. Nu kommer slaget. Rättigheterna fråntagas honom. Åter en den brittiska rättvisans triumf! Sedan vanan fostrats och begäret artat sig till ett halvt naturligt behov, — då kommer förbudet. Nu blir det deras uppgift att fostra honom till moderation igen och således göra honom till absolutist. Ty dessa "nykterhetsvänner" påstå, att det är folknykterhet de sträva för. Alltså — cirkelgången blir denna: absolutism,— måttlighet, — dryckenskap, — tillbaka till måttlighet, — slutlig absolutism, — vilket ju är målet, eller hur? — Vilken vansinnig kretsgång! Varför ej då arbeta på total avhållsamhet genom uppfostran och praktisk folknykterhet, supplementerad av en strängt tillämpad förbudslag?.....

BRATTSYSTEMET är folknykterhetens heliga evangelium i Sverige. Vår egen entusiastiske moderationsadvokat mr Goerwell, som sannerligen på detta område "is doing exceedingly well" (gör väl), har kungjort för sina törstande kusiner i Canada, att detta system arbetar till full belåtenhet, en uppgift, som ej är alldeles med sanningen överensstämmande. Langning och smuggling, som ju alltid av antiförbudsvännerna påstätts vara förbudets frukter, har fått en oroartad omfattning. Man står nästan bet inför situationen. För att söka konkurrera ihjäl langarna har man nödgats öka rusdrycksransonen och sänka priset. Befrämjas nykterheten eller måttligheten genom att mera förtäres? Och dock heter det, att Brattska systemet skall kontrollera! Bevars, man talar ju om kontroll här också. Kontroll över förbudsvännerna, yes, — så att man kan få så mycket man vill....

Näväl, fyllan i Sverige sjunker ej. Man blir nämligen ej nyktrare av att supa mera. Det säger sunda förnuftet. Den vitt kände, för sina omdömesgilla och träffande uttalanden bekante farmaren och skribenten E. A. Nylund, som f. n. befinner sig i Sverige, skriver i ett resebrev till vår kollega, Forum, följande om situationen i Sverige:

"Som bekant nedröstades rusdrycksförbudet i Sverige den 27 augusti förlidet år med motivering, att ett dylikt skulle ha till följd hembränning och smuggling av rusdrycker, vilket skulle undergräva aktningen för lagen och ha till följd de moraliska bandens upplösning. Nu kunna rusdrycker pas och säljas lagligt och reglerat, och ändå talar nästan varje tidning om upptäckt langning, smuggling och t. o. m. hembränning, som svenska folket skulle räddas ifrån med en nejröst den 27 augusti 1922. Aktningen för lagen synes sålunda icke ha varit överdrivet stor, fastän rusdrycker kunna lagligen erhållas. Det torde kunna sägas, att det var städerna, och i synnerhet Stockholm, som fällde utslaget till spritintressenas förmån. Majoriteten för förbudet var på sina ställen på landsbygden rent av överväldigande. Som ett exempel kan nämnas Överhogdal, där av 168 röstande 159 röstade för förbudet, medan endast 9 röstade emot."

Detta är vad Nylund har att säga. Och vi veta, att det överensstämmer med verkliga förhållandet. Vi kunde anföra kilometerlånga statistiker för att visa, att rusdryckskonsumtionen i Sverige ökar i stället för att minska under det system, som skulle "säkrare än förbudet lösa nykterhetsfrågan," som evangelisten Bratt och hans backuspräster så högtidligen predikade.

Vi vilja endast tillägga, att på landsbygden kastades 600,000 flera röster till förmån för förbudet än emot, vilket tillfullo bevisar, att Sveriges landsortsbefolkning och, geografiskt sett mer än 75 procent av Sverige var förbudsvänligt. Det var storstäderna, som räddade nubben i Sve-

---

MATTLIGHETSAPOSTLARNA jämrade sig indignerat under den förra förbudskampanjen över att förbudet skulle bringa samhället i olycka, ty det skulle föra rusdryckerna in i hemmen, varest de förut under krogdagarna voro främmande. Importeringsrätten, som före det fullständiga förbudet tillät en person att eftersända rusdrycker för eget bruk att förvaras i ens egen privata bostad, möjliggjorde nämligen detta. Nu däremot bedyrar samma element, att de ingalunda önska de öppna krogarna tillbaka, nej, för all del, men rusdryckerna skola sändas till hemmen, de temporära eller permanenta. Beundransvärd konsekvens och logik, inte sannt?

SITUATIONEN f.n. är ej tillfredsställande, säges det. Vi erkänna detta. Vi veta, att det finns en grupp individer, som ej kunna undvara fyllan; vi veta också att det finns samvetslösa personer, som ej draga sig för att uppbära en ockrande profit på dessa stackars offers rusdrycksbegär, dessa stackare, som ej ha bättre bruk för sina pengar, sin kropp och sin intelligens än att fördärva dem på rusdrycker, vare sig de nu äro regeringskontrollerade eller lönnnbränareförsålda. För oss betyder det ingenting, huru de få fyllan. Vi veta nämligen, att det är av rusdrycker folk bli fulla, och inte av förbudet.

Hur kan i alla fall rusdryckskonsumtionen minskas genom att tillåta floden obehindrat strömma? Tänk på den saken!

ANTAG, att moderationisterna vinna. Det är ju inte omöjligt. Ehuru vi hoppas, att folket ej skall vara så renons på omdömesförmåga. Är då allmänheten på det klara med att den påtagit sig medansvaret för rusdryckshanteringens följder? Då resultaten börja visa sig; då man ser hundratals fulla personer på samma tid och ställe, där man nu kan få söka efter ett halvt dussin; då rusdryckskonsumtionen fördubblats, ja, tiodubblats; då brottsligheten och fylleriförseelserna ökas i samma grad;— då bör man komma ihåg, att det är med min rösts tillåtelse, som detta pågår. Jag har med min röst tillåtit, att grovarbetaren, som har en veckolön, som aldrig varit tillräcklig att ge hans familj det uppehälle och den komfort, som de äro fullt berättigade till, kan gå in på närmaste regeringskrog och köpa sig en flaska "kontrollerat" och gå hem med kanske fem, tio dollars mindre och medför sig hem så mycket mindre matvaror, kläder eller andra nödvändighetsartiklar, men i dess ställe har med sig något, som måhända förvandlar mannen till en brutal hustyrann, hans hem till en helvetets förgård i stället för ett fredligt viloställe, där familjen i lugn och frid skulle njuta av en lycklig sammanvaro! Du, som står redo att avlägga din röst den 22 dennes, är du redo att noga överväga det ansvar du står i beredskap att påtaga dig genom att rösta för moderationsligans förslag? Är du beredd att betrakta rusdryckshanteringens följder, och kan du sedan med stolthet och tillfredsställelse säga: Detta har jag med min röst åstadkommit, accepterat?... Överväg noga det steg du tager den 22 juni. Tillfredsställ ej endast din egen njutningslystnad. Låt ej bedraga dig med ett ovederhäftigt prat om att skatterna skola minskas, att du skall få mera för din säd. Tänk efter, huru mycket Manitobas befolkning måste supa för att supa till en miljon dollars i provinsens skattkammare, och eftertänk, huru många dollar varje av Manitobas 600,000 farmare eventuellt kan förtjäna genom att få en fyra cents påökning på sitt kornpris!

Övertänk allt detta lidelsefritt och samvetsgrannt, och vi äro vissa om att du den 22 dennes höjer ett rungande "stopp" mot moderationisternas opatriotisk försök att tvinga provinsen in i en ödesdiger hantering, och registrera ditt NEJ på valsedeln. Ske alltså!

HR. S. W. GOERWELL, moderationsligans svenske drabant och försvarare, söker i "Ordet Fritt" förklara för de oförstående förbudsvännerna, att den föreslagna lagen visserligen ej innehåller några restriktiva bestämmelser rörande den kvantitet av rusdrycker, som varje innehavare av "permit" äger rätt köpa — men att "detta överlämnats till en komité att bestämma och utreda. Denna komité skall utses av regeringen och kan av densamma upplösas, om den ej följer regeringens instruktioner".

Vi vilja härpå förklara, att det föreslagna lagförslaget ej innehåller någon dylik bestämmelse. Vi ha personligen framhållit detta för advokat Goerwell och han förklarade då, att detta skulle beslutas av regeringen sedan lagen antagits. Senaste legislaturen skulle, enligt hans påstående, ha fattat ett beslut av den egenskap, att detaljföreskrifter skulle sedermera av en därför utsedd komité bestämmas.

Vi vilja ej säga att framställningen är lögnaktig — men den förefaller att vara stridande mot sanningen. Vi ha hänvänt oss till auktoriteter och dessa ha förklarat att då motionen antages, så är den lag. De bestämmelser, som däri finnas äro alla, som den kommer att innehålla.

Den enda personal, som kommer att å regeringens vägnar handhava rusdrycksförsäljningen, är den därför utsedd a kommissionen. Denna kommission har en nära på oinskränkt makt. Den består av tre personer, och kan självständigt handla i alla avseenden och det är denna kommission, som bestämmer kvantiteten rusdrycker, som kan köpas.

Sec. 11, Paragraf 1, mom. j, innehåller följande bestämmelse:

"(The power of the commission to make regulations in the manner set out in that subsection shall extend to) ... j. prescribing the kinds and quantities of liquor which may be purchased under permits of any class, including the amount which may be purchased at any one time or within any specified period of time;"

Förbudsvännerna påstå, att ingen restriktion är föreskriven i lagen, utan överlämnad till kommissionens gottfinnande! Detta är sant. Det är av vikt, att väljarna ej låta lura sig av falska föreställningar. Mr. Goerwells uppgift är fullständigt vilseledande. Hade en verklig kontroll avsetts, borde lagen definitivt ha bestämt de restriktioner, som varit nödvändiga.

DEBATTEN I FÖRBUDSFRÅGAN I SCOTT MEMORIAL HALL.

Den av den skandinaviska nykterhetskommittén anordnade debatten å Scott Memorial Hall förliden söndag var en mycket intressant debatt.

Som ordförande fungerade prof. Martinson från Manitoba University, och debattörer voro mr F. W. Russell, moderationist och mr R. Wood, förbudsvän. Som annonserats så skulle jämte ovan nämnda debattörer även mr S. W. Goerwell och mr Jens Jacobson uppträda, men som mr Goerwell i hast blivit sjuk och måst intagas på General Hospital, så stod debetten uteslutande mellan de två förstnämnda debattörerna.

Efter att ordföranden, prof. Martinson inledningsvis påpekat ändamålet med ifrågavarande debätt, uppträdde Moderations ligans gerallissmo, mr. F. W. Russel och på ett sätt som kom en att tänka på skallerormar och boaconstrictors sökte han att påvisa, att Moderationsligans program är — håll er nu — nykterhetsvänligt. Han påstod t. o. m. att de missförhållanden som äro rådande i B. C. icke kunna få någon motsvarighet i Manitoba under "The Government Liqour Control Act."

Debatten var i saning upplysande! Hade aldrig trott, att Moderationsligan var så nykterhetsvänlig, men så gjorde debattören sig skyldig till en dumhet — han lät förståndigt folk inse att det låg en hund begraven under hans argumentering, och härtill appläderare naturligtvis en hel del så kallade "civiliserade" människor, omtöcknade som de naturligtvis voro uti sina brännvishjärnor, och oförmögna att se det ruttna kadaver, som debattören sökte överskyla, och som inom parentes sagt luktade ganska "starkt".

Det var särskilt en av åhörarna som höll ett ofantligt oväsen för varje dumhet debattören vräkte ur sig. Antiligtvis ville han, åhöraren, uttrycka sin förtjusning över debattörens nykterhetsvänlighet, till trots av att debattören själv erkände sig ha varit älskare av starka drycker ända sedan sin barndom. För att få se huru den personen såg ut, som appläderade så intensivt i dumhetens, lögnens och mörkrets intresse, vände jag mig åt det håll, varifrån oväsendet kom, och upptäckte mycket riktigt en person bakom en väldig brännvisnäsa, d. v. s. näsan tillhörde nog personen ifråga, men den var till omfång och färg så beskaffad att man ovillkorligen kom att glömma åtminstone för en liten stund, att den hade en ägare. Om den personen kan med rätta sägas, att han lags sin näsa i "blöt".

Emellertid, debattören tog 40 minuter att förklara sin och Moderationsligans nykterhetsvänlighet på en bas, som lyder ungefär så här: Mera fylla — mindre dryckenskap.

Nu uppträdde nykterhetsvännernas — jag menar de sanna nykterhetsvännernas representant mr R. Woods, som på ett förtjänstfullt sätt bemötte sin opponents probelamatiska nykterhetspolitik. Skall icke ingå på mr R. Woods argumentföring, ty tid och utrymme tillåter det icke, men den må man erkänna, att han gjorde sin sak bra, om man tar i beräkning moderationisternas karaktäriserande vrålande som ovillkorligen måste invärka störande på en man som i uppträdande röjer gentlemannen och såsom sådan äger rättighet att fordra få säga sin tanke uti den förhanden varande frågan, när motparten först får ostörd relatera över sin.

Ty ingen, vad jag kunde märka, gjorde någon anmärkning mot Russells "nykterhetsvänliga" sammelsurium, utan han fick i ostörd ro fortsätta tills han var färdig.

Nu hade man ju kunnat begära, att samma taktik skulle följas under mr R. Woods tal, men då va lögn då. Han fick knappast börja förrän det moderata oväsendet bröt löst, och i detta oväsen fick han fortsätta till hans tid var ute. Om moderationisterna hade varit kloka(ursäkta kanske jag icke borde sätta någoting sådant i fråga) hade de givit mr Woods samma uppmärksamhet, som prohibitionisterna gav mr Russel, men i stället gåvo de fria tyglar åt den råa brutaliteten, nedtystande sitt eget förstånds svaga röst, om det nu fanns någon tillstymmelse till den. Häri gjorde de nykterhetssaken en god tjänst i det att de på ett otvetydigt sätt demonstrerade det låga standard de befinna sig på när det beträffar folkrätt och den av dem själva så mycket omtalade personliga friheten.

Nej ,Moderationsligans nykterhetsvänlighet är ej större än en spyflugas skönhetssinne, och kommer en att tänka på följande tillämpansvärda ord ur en psalm: "Vännens röst han efterapar sig till ljusets ängel skapar tills dig snärd han får uti lustans spår".

Referent.

— Intet är som att förena affär med nöje, sade skräddarens dotter, då hon satt i knät på en tillbedjare och förstörde pressningen i hans byxor.

AFFÄRSMÄN EMELLAN.

— Låt mig ge dig ett gott råd!

— Ja vars, men låt mig först höra vad du kan ha för fördel av det.

Bra signalemang. Poliskonstapeln: — Jasså ni tror att er man befinner sig ibland de förolyckade, har ni något igenkänningstecken på honom?

Gumman: — Jo då! Han å vänsterhänt, å så stammar han.

THE ROYAL BANK OF CANADA

Vad är ert svar?

HURU mycket av vad du förtjänade förlidet år, har du i banken idag? En femtedel? En tiondedel? Jämna $50.00? Med den nuvarande framgången, vad kommer din ställning att bli tio eller tjugo år härefter?

Är ej ditt svar en övertygande anledning, varför du skulle besluta dig för idag att hålla en bankbesparingsräkning, som kraftigt tillväxer?

THE ROYAL BANK OF CANADA

Totala resurser $520,000,000

(Betald annons).

Rörande Röstning

Endast infödda eller naturaliserade medborgare kunna rösta, och du måste ha varit inom valdistriktet i tre månader, och i provinsen ett år.

Om du är en naturaliserad medborgare har du rösträtt, ävenså din hustru och dina söner och döttrar, som voro under 21 års ålder då du erhöll dina papper och nu äro över 21 år.

Om du är röstberättigad inom ett landdistrikt, kan du rösta antingen ditt namn är på listan eller ej.

Om du ej röstade vid förra valet, — försäkra dig om att på valdagen, **Fredagen den 22 juni,** medtaga en granne, som känner dig och som är bekant för valförrättaren.

Han kommer att se till att du får rösta.

Question:—Do you approve of the proposed law intituled "An Act to Provide for Government Control and Sale of Liquors" proposed by the Moderation League?	**YES**	**X**
	NO	

Ovanstående är en trogen kopia av den röstsedel som kommer att begagnas vid omröstningen den 22 juni. Det enda märke som kan göras på sedeln utan att förstöra den, är ett kors. De som äro i favör av Moderationsligans förslag, såsom innefattat i "the Government Liquor Control Act" märker sitt **X** mitt emot ordet "YES".

(Betald annons).